Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

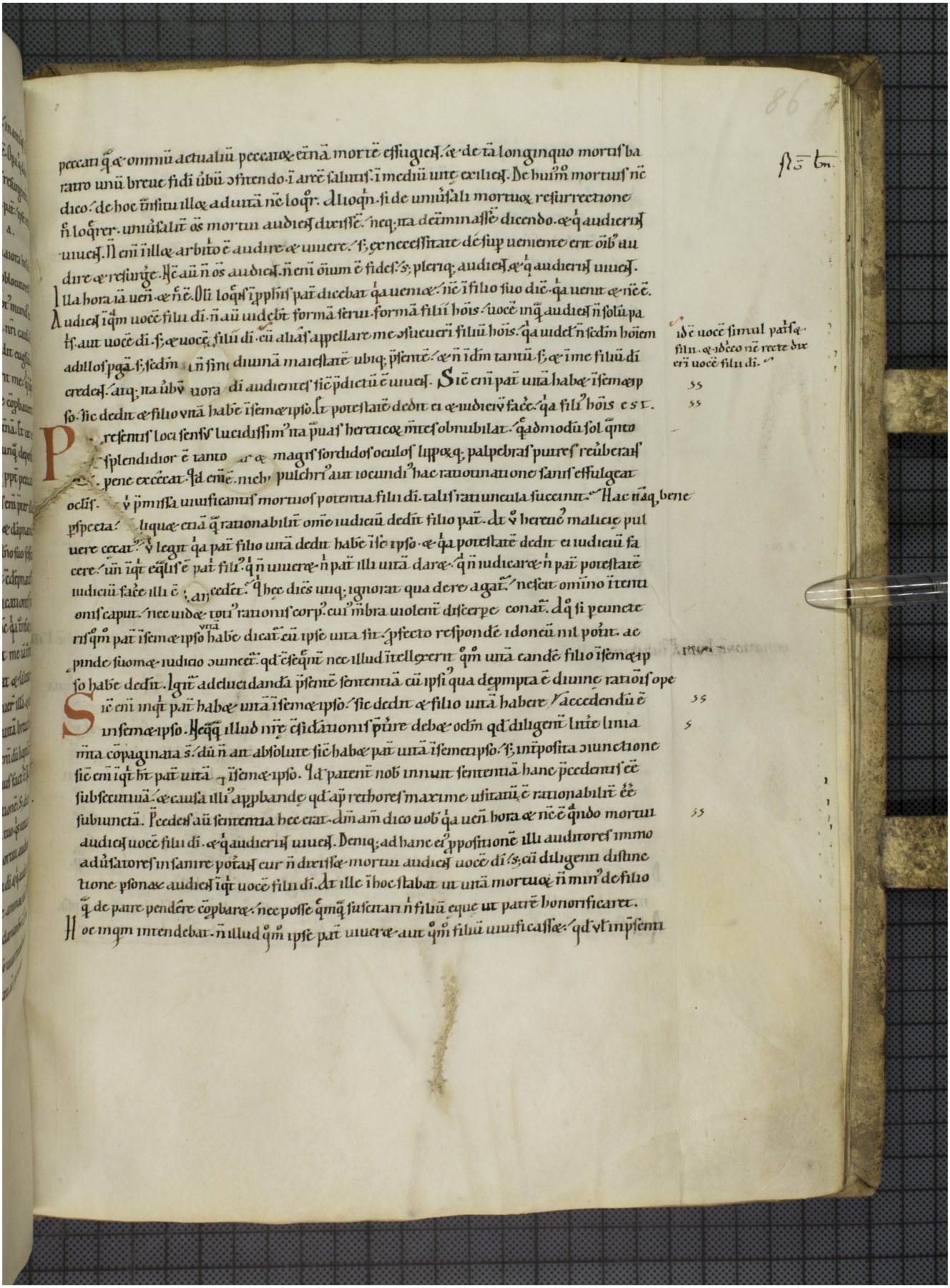

peccati q̃ & omniũ actualiũ peccatorũ etiã morte effugiet. & de tã longinquo mortis ba
ratro uniũ breue fidi ũbũ ostendo. ĩ arce salutis. ĩ medio uite exibiet. De huiũmodi mortuis nõ
dico. de hoc ũsitatũ illo aduersã nõ loqr. Quoqn. si de uniũsali mortuorũ resurrectione
si loqrer. uniũsaliter omnes mortui audiet diuisse. neq; ita deũminasse dicendo. & q audient
uiuet. Nã etiã illo arbitro ẽ audire & uiuere. si; ex necessitate desiup uemente erit omib au
dire & resurgẽ. Hẽ aũ nõ omes audiet. nõ etiã omũ ẽ fides. s; plerq; audiet. & q audient uiuet.
Illa hora iã uenit. & nõ ẽ. Oli loqs ipsis pater dicebat q uenit. & nõ ẽ.
Audiet iãm uocẽ filii di. nõ aũ uidebit formã serui. formã filii hois. uocẽ inq audiet nõ solũ pa
tis. aut uocẽ di. s; & uocẽ filii di. cũ aliis appellare me osueuerũ filiũ hois. q uidet nõ secũdũ hoiem
ad illos pgã. s; secũdũ [illegible] diuinã maiestatẽ ubiq; psentẽ. & nõ ĩdũ tantũ. s; & ĩ me filiũ di
credet. atq; ita ũbi uora di audierit sic pdictũ ẽ uiuet. Sic etiã pater uitã habere ĩ semetipso. sic dedit & filio uitã habere ĩ semetipso. Et potestatẽ dedit ei & iudiciũ facere. q filius hois est.

idẽ uocẽ simul patris & filii. & ideo nõ recte dicerẽ uocẽ filii di.

Presentis loci sensus lucidissimus ita puras hereticorũ mentes obnubilat. & quomodũ sol quanto
splendidior ẽ tanto [illegible] & magis sordidos oculos lippos q; palpebras putres reuberas
pene excecat. Id etiã ẽ. nisi pulchri aut iocundi hac ratione ratione sanus effulgeat
oculis. [illegible] ũ pmissa uiuificantis mortuos potentia filii di. talis ratiuncula succinit. Hac nãq bene
pspecta [illegible] liquet etiã q rationabiliter omẽ iudiciũ dedit filio pater. dicit ũ hereticũ malicie pul
uere cecat. ũ legit q pater filio uitã dedit habere ĩ se ipso. & q potestatẽ dedit ei iudiciũ fa
cere. uũ iqt equalis ẽ pater filio. q ñ uiuere ñ pater illi uitã dare. q ñ iudicare ñ pater potestatẽ
iudiciũ facere illi ẽ. [illegible] cedit. q hec dicis uiuq; ignorat qua dere agat. nescit omino ĩtentũ
omis caput. nec uidet tpis rationis corpis. cui ũbra uiolentũ discerpere conat. dq si peuicere
ris q̃m pater ĩ semetipso uitã habere dicat. cũ ipse uita sit. profecto respondẽ idoneũ nil potis. ac
pinde suo more iudicio deuicit. qd esse q̃ntẽ nec illud ĩtellexerit q̃m uitã candẽ filio ĩ semetipso habere dedit. Igit adducida danda psentẽ sententiã cũ ipsi qua depmpta ẽ diuine rationis ope
Sic etiã inq pater habere uitã ĩ semetipso. sic dedit & filio uitã habere. Accedendũ ẽ
in semetipso. Hecq illud nisi cũ rationis pure debet odin qd diligentẽ lite lima
uita copaginata s. dũ ñ aut absolute sic habet pater uitã ĩ semetipso. s; intẽposita iunctione
sic etiã ĩqt hit pater uitã ĩ semetipso. Id patentẽ nobis innuit sententiã hanc pcedentis esse
subsecutiuã. & causa illi applaudẽ qd ap̃ rethores maxime usitatũ ẽ rationabiliter esse
subiunctã. Pcedens aũ sententia hec erat. dm̃ am̃ dico uobis q uenit hora & nõ ẽ q̃ndo mortui
audiet uocẽ filii di. & q audierit uiuet. Denq; ad hanc eiusdem oppositionẽ illi auditores immo
adusatores insanire potuit cur ñ diuisse mortui audiet uocẽ di. s; cũ diligenti distinc
tione psonae audiet iqt uocẽ filii di. dicit ille ĩ hoc stabat ut uitã mortuorũ ñ min de filio
q̃ de patre pendere cogitare. nec posse q̃mq̃ sustinere ñ filiũ eque ut patrẽ honorificare.
Hoc inqm intendebat. ñ illud q̃m ipse pater uiuere aut q̃m filiũ uiuificasse. qd vt in psenti

ad uocẽ simul patris & filii. & ideo nõ recte dicerẽ uocẽ filii di.